

и сжщи сждъ и спѣли на една постелка. Веднажъ, като играели, котката ненадѣйно паднала и умрѣла. Отначало кучето помислило, че другарката му спи, затова пазѣло да не я разбуди. Послѣ, като разбрало каква е работата, захванало да лае и да вие жално. Най-послѣ вѣрното куче намислило да погрѣбе своята другарка. То издѣлбало съ крака и муцуна една доста дълбока ямичка. Турило въ нея трупа на умрѣлата котка, затрупало го съ прѣстъ, легнало върху гроба и пакъ захванало да вие жално, жално.

Нѣкога въ парижката зоологическа градина такова другарство е имало между едно куче и една лъвица. Случило се, че лъвицата умрѣла по напрѣдъ отъ кучето и то нѣмало вече съ кого да другарува. Отъ скръбъ за своята другарка и кучето умрѣло слѣдъ нѣколко деня.

Въ една нѣмска звѣрница ималомного голѣмъ лѣвъ. Той си избралъ едно куче за другаръ. Съ него лѣвътъ често играялъ, а понѣкога го близалъ, но никога не помислѣлъ да му направи зло.

Въ една английска звѣрница се родили двѣ лѣвчета. Три недѣли слѣдъ това майката лъвица ги напуснала и не искала да ги кърми, види се че нѣмала млѣко. Наскоро едното лѣвче умрѣло отъ гладъ, а другото се държало още. Навѣрно, и то щѣло да умрѣ подиръ нѣколко деня. Пазачътъ на звѣрницата взелъ лѣвчето и го донесълъ при една кучка, която кърмѣла своитѣ кученца. Тя, безъ да се противи, приела малкото лѣвче, накърмила го и по нататъкъ се отнасяла къмъ него, както къмъ своя рожба. Лѣвчето порасло голѣмъ лѣвъ, но всѣкога помнѣло добрината на кучката. То обичало да стои при куч-